

kurie dožnai saugoję lietuvius nuo gėinių relai-
mų. Tačiau štai pasakojimas, skirtas neju ki-
ti, ne tarp gėges į sceną. Tai tačtum atskiras
pasakojimas, tačiau vi jis pateivina poemą.

Visi tautosakiniai gvozdžiai padijo poetui
~~atfalioti~~ labiau išryškinti gėintos grožį. Poema, para-
siuta su tokia dideliu nelyle gėintais, stebina savo
grožiu, vi šiandien, ugdo milž gėintai; o kuo pajus-
ti gėintos grožį.

5

04.02

Klaudijus Taisynas

Galutinis paskatinimas raiyti buvo, kai distyto-
jasis išnukino lietuvių kalbą. Raiyti poetą labiau iš-
paskatino tai, kad distytojas išnukino lietuvių kalbą.

Baranauskas grodė, kad lietuvių kalba tokia
pat skambi. Baranauskas grodė, kad lietuvių kalba
tokia pat graži ir skambi, kaiji vi lenky.

Balys pasakoti apie gyvus, poetų žvilgus kyla
aukštyn. Baranauskas naujineina be tautosakos
elementų. Baranauskas poemoj paraudoją tautosa-

kos elementus.

Štoks poemoj paraudotas tautosakinis gvozdus
sugyrina gėintą, sugretina ją su žmogumi.

Tai mano idealas

Balandžio 6 d.

Šiandien varčiam užrašių knygą. Neninai,
kodel, bet šiandien vi. labai lyriškai nusiteikus.
Gal todil, kad tauke ^{jaun} pavasarii, kai jau žaūčiaus pro
lango, visai tarp neatrodo - danguje ne žeme nei
žosi, kaiji pasakyty manu mociute; gal todil, kad
ta venative, kai nidi viena kambaryje vi nedirnai,
ko veikla nusquiebt, salta. Kaita ar nekalta, bet
šiandien vi skaičiuoju Juozo Macelvičiaus eili-
uvišius. Skaičiu, vi pajitau tai, kai ankstišiau
niekada negalyau pasakyti - užrašiai man
be galio patiko. Net nepajitau, kaij, versdama
lapą po lapo, sustojau prie vieno eiliuvišio.
Jis buvo tikt k parodinimo, neilgas, bet mane
nusavėjo. Dabto skaičiuo jis daugytė kartu, eikuri-
nu syki vi kitayi supradama nukurino eiliu-

86.04.22

tę, kiekvieną sakinių žodį: dabar pirmenybė tili
naujaines elutes:

Gal miršti, nepasieks niko,
bet jo savos žvaigždės nėra.

Supratau, kad ta „sava žvaigždė“ selio
de žvaigždė, redanti žmogž gyvenimo eabirin-
tai, - tai idealas. Glažkum skaiciav, kad be id-
alo reia gyvenimo. Atrodo, tai Tolstojo žodžiai:
Glažkaiji keista ir nelabai norisi sutikti su jais.
Man atrodo, kad aš neturiu idalo, o jis gy-
venu. Tiek gal ne taip prassingai?

Balandžio 4 d.

Nisq raktž negalių užnigti: Nis galvoju-
turi aš idalo, ar ne. Kažkodel atrodi, kad
neturiu. Betgi kaičių štai? Juk kiekvienas žmo-
gus turi turėti idalo. Neveltru ~~vis~~ didžiažmo-
gis tiek minčių issaci apie idealus: Gudukė ra-
ginė sieti tik dorą iš aukštų idalų, Gorkis
kalėj, kad, tik rendamasis idalu, gyvenimas
tobuleja. Nadinai, ji aš neturiu idalo, mano
asmenybė nyki vi neidomi, o vi aš pati netobule-
ju. Galvoju tarp, bet kaičiu viduje vi didži-

ji, augo, naujti mintele, kouri man nudaue na-
mybes a vis laždijo: Tu turi idealą. Tu tiki
gruvi pagalvok! Tu jik turi tai, kuo galėtum
sieti! O galvoju, bet niko sugalvoti negali-
jau. Net nepritaue, kaiji ant pavargusij akių
nuvilleido miegas.

- O šiandien vėl suskub galvo...
Balandžio 8 d.

Nisq dieną vaikščioje lyg ~~ne~~renauonis kojo-
mis. Glik besitergāčiau, negaliu prisiminti to, kur
nėj fedoris aš ~~pa~~ ^{savo idalo}radžiu, aš nė. Dabar nėkaiji
negaliu suasti j^{os} ~~not~~ ir metas, vi siolis man
sako, kad aš j^u turuisu.

Balandžio 16 d.

snokai besišau diroraiči. Nėbuvo laiko.
- M^e, savo idalo až pie suradau. M^e, suradau,
o supratau, kad ^{ančiabu}tuu. Mano idalus- Ji. Ji
niekada ^{ančiabu} nepastebėjau, kad visi mano pasielgių i
darbai- tai tarsi jos darbu aidas. Mana so-
ko, kad kartais net vi kalbu tarp, kaiji ji:
Man paciai keista, bet darbai juu supratau,
kad galvodauna, ar aš gruvi pasielgiu, viada

^{nežinėliai} klausdavau išves: o kaičių ji būtų pasiegti.
Jodil aš rašau ji didžiąja raide? Turbūt
iš pagarbos. Ji - mano draugi, bet... Man ^{cartans} net
pačiai juokas ixa: kokia yra draugi, jei beveik
dešimtus už mane vysnė, o aš susitinkau
mes vos kartą per minu. Bet vis tiek draugi.

Prisiuru, kaičių didžiai ^{uoda} užsakiusi, galidama pereiti nu
ja per miesto, kai man buvo tik penkti metai.
Ne rašiau džiaugiamosi už dabar, susitikusi su
ja. Net keista, drauge-idealas. Oi, rašau už
sokiess nėkies, net pačiai gida scityti:

Labiavusiai noriu būti iš jė parau at-
saklumu už darbštum. Šito man labiausiai ir
trūksta. Todil, viski darydama, dabar galvoju
tik apie ją.

Gal todil, kad mes retai susitinkame, ~~net~~
ož jė neįprastai gebui už myliu ir nekantrui ja
balandžio 18 d.

Šiandien man neįprastai linksmia.
Mokykloje rašime rašinį apie savo idea-
lg. Et, aisku, rašau apie ją.
O svarbiausia, dit ko man latai linksmia,

tai, kad jė atvažiuja. Pas mane... 5